

ти як мога більше речень, які мають містити в собі комбінацію з двох слів з вправи. Після цього викладач пропонує одному із студентів поставити в логічному порядку контрольні запитання до тексту, тим самим готуючи студентів до усного переказу прослуханого матеріалу. Тут існує безліч технік, але якщо студенти все ще відчують себе невпевнено, викладач може запропонувати переказати текст в логічному порядку, обмежуючи студента, наприклад, одним реченням. Звичайно, треба дати групі час осмислити текст в логічній послідовності. Можна, також, ускладнити вправу та запропонувати скоротити текст при переказі до кількості речень рівної кількості студентів у групі. На кінець, щоб закріпити впевненість студентів, викладач може залучити найбільш сильного студента до переказу всього прослуханого матеріалу.

На завершення викладач організує студентів у дискусійні групи і пропонує їм теми для обговорення, які обов'язково повинні бути пов'язані з темою прослуханого матеріалу. Наприклад, якщо в тексті згадувались такі економічні терміни як «бюджет», «брокер», «біржі» і т. д., можна запропонувати такі теми для невеличких групових дискусій: 1. The effect of widespread unemployment upon the economy of Ukraine. 2. The job of a stock broker — advantages and disadvantages. 3. The rising cost of goods and services in the country and the budget of your family.

Таким чином, запроваджуючи інтерактивні техніки, викладач переносить більше активного навантаження в аудиторії на студентів, що створює в колективі атмосферу задоволення від навчання та впевненості в своїх знаннях.

*Л. М. Червінська, страш. викл.,
кафедра іноземних мов факультету
управління персоналу та маркетингу*

ЦІЛЬОВИЙ ПІДХІД ДО ФОРМ ТА МЕТОДІВ ТЕСТУВАННЯ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Розглядаючи детально цілі і методи тестування мовних навичок, треба поставити наголос на різниці між неформальними формами тестування, які розробляться викладачами для проведення

безпосередньо в групах, де вони викладають, та стандартизованими формами тестування, які розробляються професійно і мають на меті допомагати навчальним закладам у відборі студентів та фінальному оцінюванні їх знань.

Враховуючи ці особливості неформального тестування, перед тим, як скласти тест, треба встановити його ціль та функцію, спираючись на наступні критерії:

1. готовність усіх учнів у групі виконувати програмні вимоги курсу;
2. селекційний підхід у формуванні академічних груп за рівнем їх мовної компетенції;
3. діагностика індивідуальних сильних та слабких сторін учня;
4. оцінка готовності студента навчатися, у тому числі і через тестування;
5. розуміння учнями цілей курсу;
6. розуміння необхідності досягати цілі через застосування різноманітних матеріалів і технік.

Розглянемо основні види тестування мовних навичок студентів.

Переклад завжди був та залишається найбільш поширеним методом перевірки в багатьох неангломовних країнах світу, але не є популярним у США та Великій Британії, оскільки вважається дуже специфічним методом, який ні розвиває, ні демонструє базових навичок аудіювання, говоріння, читання та письма. Якщо переклад включається в програми підвищеного рівня складності, переклад тут трактується як творча діяльність. В українських навчальних закладах переклад досить широко застосовується в усній формі як експрес-метод перевірки розуміння прочитаного тексту. В письмовій формі переклад безумовно включає елементи творчої діяльності, особливо, коли йдеться про переклад художнього тексту. В українських вищих навчальних закладах письмовий переклад художнього неадаптованого тексту включається в екзаменаційне тестування на 1—2 курсах у групах з поглибленим вивченням іноземної мови (Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана).

Однак, головним недоліком перекладу є те, що його дуже важко оцінити. Критерії оцінювання є дуже залежними від індивідуальних смаків екзаменатора, тому письмовий переклад залишається ненадійним методом перевірки мовної підготовки в вузі.

Диктант як форма тестування є поширеним методом, особливо при перевірці навичок письма в рідній мові, але досить часто

ігнорується при викладанні іноземних мов, особливо на поглибленому етапі вивчення мови. Диктант, як правило, застосовується викладачами на початковому та середньому рівні і безумовно дає сигнали викладачу про орфографічні, граматичні та лексичні труднощі учнів, але ж треба визнати, що викладачі недооцінюють важливість цієї форми контролю, справедливо більш покладаючись на інші форми тестування, які дають більш повну та систематичну діагностику і не потребують великого часу. Визнаючи факт, що диктант є громіздкою формою контролю знань з точки зору часу і довгострокової ефективності, треба сказати, що відмова чи скорочення цього методу вже демонструє негативні наслідки. Диктант широко застосовується як форма письмового контролю на всіх етапах.

Тест-твір дає можливість студенту висловити вільно та відносно необмежено своє бачення проблем, які ставить перед ним екзаменатор. При оцінюванні творів екзаменатор оцінює не тільки вміння грамотно користуватися «target language», але також і самі ідеї та їх організацію, враховуючи при цьому орфографію, пунктуацію, капіталізацію і т. д.

Паралельно з твором можливо використовувати інтерв'ю як спосіб оцінки усної мовленнєвої компетенції. Більшість викладачів використовують цей метод не тому, що він найкращий, а тому, що досить легко дає можливість оцінити мовну компетенцію студента.

Тест-вибір (multiple-choice items) — найбільш популярна форма тестування, тому що відповідає основним вимогам гарного тесту — надійність та дієвість. У своїй класичній формі складається з речення-стовбуру та двох або більше варіантів-відповідей, з яких один або більше є вірним, а решта виконують відволікаючу роль і є не вірними.

Тест-відповідь комбінує в собі переваги твору та тесту-вибору, тому що проблема для вирішення чітко сформульована та потребує короткої відповіді, однак дає можливість студенту самому створювати відповідь. Очевидним недоліком таких тестів є те, що вони передбачають кілька правильних відповідей, однак, якщо викладач перевіряє своїх студентів і сам складає тест з метою перевірки досягнутого, недолік стає перевагою, коли студенти в змозі підібрати всі правильні варіанти.

Таким чином, всі форми тестування та контролю знань з іноземної мови мають певні переваги та недоліки і тільки логічна їх кореляція дає можливість практикуючому викладачу правильно сформулювати цілі тесту та методи його здійснення.